

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► B

RÅDETS DIREKTIV

af 15. juli 1991

om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF (91/496/EØF)

(EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56)

Ændret ved:

	nr.	Tidende	
		side	dato
► <u>M1</u> Rådets beslutning 92/438/EØF af 13. juli 1992	L 243	27	25.8.1992

RÅDETS DIREKTIV

af 15. juli 1991

om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF

(91/496/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Levende dyr er opført på listen i Traktatens bilag II;

fastsættelse på fællesskabsplan af principper for tilrettelæggelse af veterinærkontrol for dyr fra tredjelande bidrager til at sikre forsyningerne og markedsstabiliteten, samtidig med at de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af dyrs sundhed harmoniseres;

ifølge artikel 23 i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽³⁾ skal Rådet fastsætte generelle regler og principper for kontrollen med import fra tredjelande af dyr, som er omfattet af nævnte direktiv;

det er vigtigt, at hvert parti dyr fra tredjelande underkastes dokumentkontrol og identitetskontrol, så snart det føres ind på Fællesskabets område;

der bør fastsættes ens principper for hele Fællesskabet for tilrettelæggelse af den fysiske kontrol, som de kompetente veterinærmyndigheder skal foretage, og for opfølgningen heraf;

det er vigtigt, at der fastsættes en beskyttelsesordning; i den forbindelse bør Kommissionen kunne handle, bl.a. ved at aflægge besøg på stedet og ved at træffe de foranstaltninger, som passer til situationen;

for at kontrolordningen kan fungere tilfredsstillende, er det nødvendigt, at der er en godkendelsesprocedure, og at grænsekontrolstederne inspiceres, samt at der finder en udveksling sted mellem de embedsmænd, der er bemyndiget til at foretage kontrol af levende dyr fra tredjelande;

det er så meget des mere nødvendigt, at der på fællesskabsplan fastsættes fælles principper, som kontrollen ved de indre grænser vil blive afskaffet ved gennemførelsen af det indre marked;

direktiv 89/662/EØF ⁽⁴⁾, 90/425/EØF og 90/675/EØF bør ændres med henblik på at tilpasse dem til nærværende direktiv;

det forekommer nødvendigt at vedtage eventuelle tidsbegrænsede overgangsforanstaltninger for at lette overgangen til den nye kontrolordning, som indføres ved dette direktiv;

det bør overlades til Kommissionen at fastsætte gennemførelsesbestemmelserne til dette direktiv -

⁽¹⁾ EFT nr. C 89 af 6. 4. 1991, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 183 af 15. 7. 1991.

⁽³⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29. Direktivet er ændret ved direktiv 91/174/EØF (EFT nr. L 85 af 5. 4. 1991, s. 37).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13.

▼B

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne foretager veterinærkontrol af dyr, der føres ind i Fællesskabet fra andre tredjelande, efter bestemmelserne i dette direktiv.
2. Direktivet finder ikke anvendelse på veterinærkontrol af selskabsdyr, med undtagelse af enhovede dyr, når disse ledsager rejsende uden gevinst for øje.

Artikel 2

1. I forbindelse med dette direktiv anvendes definitionerne i artikel 2 i direktiv 90/425/EØF i fornødent omfang.
2. Endvidere forstås ved:
 - a) »dokumentkontrol«: kontrol af de veterinære certifikater eller dokumenter, der ledsager dyret
 - b) »identitetskontrol«: visuel kontrol af, om der er overensstemmelse mellem dokumenterne eller certifikaterne og dyrene samt, om de mærker, der skal findes på dyrene, rent faktisk findes og er overensstemmende
 - c) »fysisk kontrol«: kontrol af selve dyret, f.eks. i form af prøveudtagning, laboratorieundersøgelse af sådanne prøver og i givet fald yderligere kontrol under karantæne
 - d) »importør«: enhver fysisk eller juridisk person, som frembyder dyrene med henblik på indførsel i Fællesskabet
 - e) »parti«: en mængde dyr af samme art, som er omfattet af samme veterinære certifikat eller dokument, er transporteret med samme transportmiddel og hidrører fra samme tredjeland eller del af tredjeland
 - f) »grænsekontrolsted«: ethvert kontrolsted, der er beliggende i umiddelbar nærhed af den ydre grænse for et af de områder, der er defineret i bilag I til Rådets direktiv 90/675/EØF af 10. december 1990 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet⁽¹⁾, og som er udpeget og godkendt i overensstemmelse med artikel 6.

KAPITEL I

Tilrettelæggelse og opfølgning af kontrollen

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sørger for, at
 - a) importørerne underretter det veterinære personale på det grænsekontrolsted, hvor dyrene frembydes, én hverdag forinden, om dyrenes mængde og art samt om, hvornår de forventes at ankomme
 - b) dyrene føres under officielt opsyn direkte til det i artikel 6 nævnte grænsekontrolsted, eller i givet fald til en karantænestation som nævnt i artikel 10, stk. 1, første afsnit, andet led
 - c) dyrene kan kun forlade nævnte kontrolsted eller karantænestation, hvis der med forbehold af de særlige bestemmelser, der skal fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 23, fremlægges bevis
 - i) i form af det i artikel 7, stk. 1, andet led eller artikel 8, omhandlede certifikat for, at veterinærkontrollen af nævnte dyr er foretaget i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, og stk. 2, litra a), b) og d), samt artikel 8 og 9, til den kompetente myndigheds tilfredshed

⁽¹⁾ EFT nr. L 373 af 31. 12. 1990, s. 1.

▼B

- ii) for at omkostningerne ved veterinærkontrollen er betalt, og at der i givet fald er stillet sikkerhed for eventuelle udgifter i henhold til artikel 10, stk. 1, andet og tredje led, og stk. 6 samt artikel 12, stk. 2
 - d) toldmyndigheden kun tillader overgang til fri omsætning på de i bilag I til direktiv 90/675/EØF definerede områder, hvis der med forbehold af de særlige bestemmelser, der skal fastættes efter fremgangsmåden i artikel 23, fremlægges bevis for, at kravene i litra c) er opfyldt.
2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes i fornødent omfang efter fremgangsmåden i artikel 23.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sørger for, at ethvert parti dyr fra tredjelande underkastes dokumentkontrol og identitetskontrol af veterinærmyndigheden på et grænsekontrolsted beliggende på et af de i bilag I til direktiv 90/675/EØF definerede områder og godkendt med henblik herpå, uanset hvilken toldprocedure disse dyr er angivet til, for at sikre
- deres oprindelse
 - deres senere bestemmelse, især i tilfælde af transit eller når det drejer sig om dyr, for hvilke samhandelen ikke er harmoniseret på fællesskabsplan, eller såfremt der for bestemmelsesmedlemsstatens vedkommende stilles særlige krav, der er stadfæstet ved en fællesskabsafgørelse, og
 - at angivelserne på certifikaterne eller dokumenterne opfylder de i fællesskabsbestemmelserne krævede garantier eller, for så vidt angår dyr, for hvilke samhandelen ikke er harmoniseret på fællesskabsplan, opfylder de garantier, som kræves i de nationale regler, som gælder for de forskellige tilfælde, som er omhandlet i dette direktiv

▼M1

- at partiet ikke er blevet afvist ifølge de oplysninger, der er indhentet via det system, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, første led, i Rådets beslutning 92/438/EØF af 13. juli 1992 om datamatisering af veterinærprocedurerne ved indførsel (SHIFT-projektet)⁽¹⁾.

▼B

2. Embedsdyrlægen skal med forbehold af de i artikel 8 nævnte undtagelser foretage fysisk kontrol af dyr, der frembydes på grænsekontrolstedet. Denne kontrol skal især omfatte
- a) en klinisk kontrol af dyrene for at sikre sig, at dyrene er i overensstemmelse med oplysningerne i det certifikat eller dokument, der ledsager dem, og at de er klinisk raske.
- Der kan i henhold til fremgangsmåden i artikel 23 undtages fra princippet om individuel klinisk undersøgelse for disse dyrekategorier og -arter på særlige betingelser og efter regler, der skal fastsættes efter samme fremgangsmåde
- b) eventuelle laboratorieundersøgelser, som skønnes nødvendige, eller som er foreskrevet i fællesskabsbestemmelserne
 - c) eventuelle officielle udtagninger af prøver med henblik på eftersporning af reststoffer, som skal analyseres hurtigst muligt
 - d) en kontrol af mindstekravene i Rådets direktiv 77/489/EØF af 18. juli 1977 om beskyttelse af dyr under international transport⁽²⁾.

Embedsdyrlægen skal med henblik på en senere kontrol af transporten og for eventuelt at påse, at yderligere krav fra bestemmelsesbedriftens side er opfyldt, meddele de nødvendige oplysninger til de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten gennem det system til udveksling af oplysninger, der er omhandlet i artikel 20 i direktiv 90/425/EØF.

⁽¹⁾ EFT nr. L 243 af 25. 8. 1992, s. 27.

⁽²⁾ EFT nr. L 200 af 8. 8. 1977, s. 10.

▼B

Embedsdyrlægen kan ved udførelsen af visse af de nævnte opgaver lade sig bistå af kvalificerede medarbejdere, der er særligt uddannet med henblik herpå, og som er underlagt hans ansvar.

▼M1

Kontrollen skal foretages efter forudgående konsultation af de i artikel 1, stk. 1, andet led, i beslutning 92/438/EØF omhandlede databaser.

▼B

3. Uanest stk. 1 og 2 kan identitetskontrollen og den fysiske kontrol af dyr, der føres ind via en havn eller en lufthavn beliggende på det i bilag I til direktiv 90/675/EØF definerede område, foretages i den pågældende bestemmelseshavn eller -lufthavn, hvis denne råder over et grænsekontrolsted som omhandlet i artikel 6, og hvis dyrene fortsætter rejsen henholdsvis ad søvejen eller ad luftvejen i samme fartøj eller fly. I så fald underretter den kompetente myndighed, der har foretaget dokumentkontrollen, enten direkte eller gennem den lokale veterinærmyndighed, embedsdyrlægen på bestemmelsesmedlemsstatens kontrolsted om, at dyrene er passeret, ved hjælp af det system til udveksling af oplysninger, der er omhandlet i artikel 20 i direktiv 90/425/EØF.

4. Alle omkostninger i forbindelse med gennemførelsen af denne artikel påhviler afsenderen, modtageren eller deres stedfortræder uden godtgørelse fra medlemsstaten.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelserne vedrørende hjælpepersonalets uddannelse og kvalifikationer, fastsættes i fornødent omfang efter fremgangsmåden i artikel 23.

Artikel 5

Indførsel på de i bilag I til direktiv 90/675/EØF definerede områder er forbudt, når det af denne kontrol fremgår,

- a) at dyr af arter, for hvilke importbestemmelserne er harmoniseret på EF-plan — dog med forbehold af de særlige betingelser med hensyn til enhovede dyrs bevægelser og indførsel af sådanne dyr fra tredjelande, der er fastsat i artikel 19 i direktiv 90/426/EØF ⁽¹⁾ — hidrører fra et tredjelands område eller en del af et tredjelands område, som ikke for de pågældende arters vedkommende er opført på en liste, der er opstillet i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, eller hidrører fra et tredjelands område eller en del af et tredjelands område, hvorfra indførsel er forbudt i henhold til en fællesskabsbeslutning
- b) at dyrene, bortset fra de i litra a) nævnte, ikke opfylder kravene i den nationale lovgivning, som gælder for de forskellige tilfælde, som er omhandlet i dette direktiv
- c) at dyrene er angrebet af eller mistænkt for at være angrebet af eller være smittet med en smitsom sygdom eller udgør en risiko for menneskers eller dyrs sundhed, eller enhver anden grund, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne
- d) at kravene i fællesskabsbestemmelserne ikke er opfyldt af det eksporterende tredjeland
- e) at dyrene ikke er i stand til at fortsætte rejsen
- f) at det veterinære certifikat eller dokument, der ledsager disse dyr, ikke er i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i medfør af fællesskabsbestemmelserne eller, hvis der ikke findes harmoniserede bestemmelser, med kravene i den nationale lovgivning, som gælder for de forskellige tilfælde, som er omhandlet i dette direktiv.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 23.

⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 42.

▼B

Artikel 6

1. Grænsekontrolstederne skal opfylde bestemmelserne i denne artikel.

2. Ethvert grænsekontrolsted skal

a) være beliggende ved indgangsstedet til et af de i bilag I til direktiv 90/675/EØF definerede områder.

Dog kan en vis afstand fra indgangsstedet accepteres, når afstanden er påbudt af geografiske forhold (f.eks. landgangsplads, jernbanestation, bjergpas) og for så vidt kontrolstedet i så fald ligger langt fra husdyrbrug eller fra steder, hvor der befinder sig dyr, der kan være smittet med smitsomme sygdomme

b) være beliggende i forbindelse med et toldsted, således at der kan foretages andre administrative formaliteter, herunder toldbehandling ved indførsel

c) være udpeget og godkendt i overensstemmelse med stk. 3

d) ledes af en embedsdyrlæge, som har det faktiske ansvar for kontrollen. Embedsdyrlægen kan lade sig bistå af personale, der er særligt uddannet med henblik herpå, og som er underlagt hans ansvar. ►**M1** Embedsdyrlægen drager omsorg for, at der foretages det nødvendige med henblik på indlæsning af de i artikel 1, stk. 1, tredje led, i beslutning 92/438/EØF omhandlede databaser. ◀

3. Inden den 1. januar 1992 forelægger medlemsstaterne efter en forudgående udvælgelse foretaget af de nationale myndigheder i samarbejde med Kommissionens tjenestegrene for at sikre, at grænsekontrolstederne er i overensstemmelse med de i bilag A anførte minstekrav, Kommissionen en liste over de grænsekontrolsteder, som skal udføre veterinærkontrollen med dyrene, med følgende oplysninger:

a) grænsekontrolstedets art:

- havn
- lufthavn
- vej
- jernbane

b) arten af de dyr, som vil kunne kontrolleres ved det pågældende grænsekontrolsted under hensyn til det udstyr og veterinærpersonale, der er til rådighed, evt. med angivelse af dyr, som ikke kan kontrolleres ved de enkelte grænseovergangssteder, og for registrerede enhovede dyr åbningstiden for særlige godkendte grænsekontrolsteder

c) veterinærkontrollens personalenormering

- antallet af embedsdyrlæger, idet der til stadighed skal være mindst én embedsdyrlæge i tjeneste, når grænsekontrolstedet er åbnet
- antallet af medhjælpere eller assistenter med særlige kvalifikationer

d) beskrivelse af det udstyr og de lokaler, der er til rådighed til

- dokumentkontrol
- fysisk kontrol
- stikprøveudtagning
- laboratorier til almindelige analyser på stedet, som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra b)
- særlige analyser, som embedsdyrlægen anmoder om

e) kapaciteten i lokaler, der er til rådighed, til eventuel opstaldning af dyrene, indtil analyseresultatet foreligger

f) arten af udstyr til hurtig udveksling af informationer, navnlig med de øvrige grænsekontrolsteder

g) omfanget af samhandelen (arten af dyr og de mængder, som indføres ved dette grænsekontrolsted).

▼B

4. Kommissionen foretager i samarbejde med de kompetente nationale myndigheder inspektion af de i overensstemmelse med stk. 3 udpegede grænsekontrolsteder med henblik på at sikre, at reglerne for veterinærkontrollen anvendes ensartet, og at de enkelte grænsekontrolsteder faktisk råder over de nødvendige infrastrukturer og opfylder mindstekravene i bilag A.

Senest den 1. januar 1992 forelægger Kommissionen Den Stående Veterinærkomité en rapport om resultatet af den i stk. 1 nævnte inspektion samt forslag, hvori der tages hensyn til konklusionerne i denne rapport, med henblik på opstilling af en fællesskabsliste over grænsekontrolsteder. Denne liste godkendes og ajourføres efter fremgangsmåden i artikel 22.

Der redegøres i ovennævnte rapport for de eventuelle vanskeligheder, som visse medlemsstater vil få, hvis den forudgående udvælgelse, som er omhandlet i indledningsafsnittet i stk. 3, skulle medføre, at et stort antal grænsekontrolsteder udelukkes den 1. juli 1992.

For at overvinde disse eventuelle vanskeligheder vil nogle af disse grænsekontrolsteder kunne holdes åbne på betingelse af, at de inden for en frist på højst tre år opfylder de krav til udstyr og infrastruktur, der er fastsat i dette direktiv.

Kommissionen offentliggør listen over godkendte grænsekontrolsteder samt en eventuel ajourføring heraf i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 23.

Artikel 7

1. Når dyr af arter, for hvilke importbestemmelserne er harmoniseret på fællesskabsplan, ikke er bestemt til markedsføring i den medlemsstat, der har foretaget den i artikel 4 fastsatte kontrol, skal embedsdyrlægen på grænsekontrolstedet, med forbehold af de særlige krav, der gælder for registrerede enhovede dyr ledsaget af et identifikationsdokument, jf. direktiv 90/427/EØF⁽¹⁾:

- til den pågældende udstede en bekræftet kopi af det originale certifikat eller, hvis partiet er opdelt, flere hver for sig bekræftede kopier af de originale certifikater for dyrene; gyldighedstiden for disse kopier er begrænset til ti dage
- udstede et certifikat, hvortil Kommissionen vil udarbejde en model efter fremgangsmåden i artikel 23, og hvori det bekræftes, at den i artikel 4, stk. 1 og 2, litra a), b) og d), fastsatte kontrol er foretaget til embedsdyrlægens tilfredshed, og med angivelse af, hvilke stikprøver der er udtaget, og af det eventuelle resultat af laboratorieundersøgelserne, eller hvornår disse resultater forventes at foreligge
- opbevare det eller de originale certifikater for dyrene.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1 fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 23.

3. Når grænsekontrolstedet er passeret gælder bestemmelserne om veterinærkontrol i direktiv 90/425/EØF for samhandelen med de i stk. 1 omhandlede dyr, der føres ind i det i bilag I til direktiv 90/675/EØF definerede område.

Især skal underretningen af bestemmelsesstedets kompetente myndighed gennem det edb-system, der er omhandlet i artikel 20 i direktiv 90/425/EØF, præcisere om

- dyrene er bestemt til en medlemsstat eller et område, der stiller særlige krav
- der er udtaget stikprøver, men at resultaterne ikke foreligger ved transportmidlets afgang fra grænsekontrolstedet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 55.

▼B

Artikel 8

A. Medlemsstaterne påser, at

1) veterinærkontrol af indførsel af dyrearter, der ikke er nævnt i bilag A til direktiv 90/425/EØF foretages i henhold til følgende bestemmelser:

- a) hvis dyrene frembydes direkte på et af grænsekontrolstederne i den medlemsstat, der ønsker at foretage indførslen, skal hele kontrollen udføres på kontrolstedet som anført i artikel 4
- b) hvis dyrene frembydes på et grænsekontrolsted i en anden medlemsstat, foretages, med denne medlemsstats forudgående samtykke
 - i) enten hele den kontrol, der er anført i artikel 4, på dette kontrolsted for bestemmelsesmedlemsstatens regning for navnlig at sikre sig, at de dyresundhedsmæssige regler i dette land overholdes
 - ii) eller, hvis der er indgået en aftale mellem de kompetente centrale myndigheder i de to medlemsstater og eventuelt i den eller de berørte transitmedlemsstater, kun den kontrol, der er anført i artikel 4, stk. 1, idet den i artikel 4, stk. 2, anførte kontrol i så fald foretages i bestemmelsesmedlemsstaten.

I sidstnævnte tilfælde kan dyrene dog kun forlade det grænsekontrolsted, hvor kontrollen af dokumenter og identitet har fundet sted, i forseglede køretøjer og efter at kontrolstedets embedsdyrlæge har

- noteret passagen og den foretagne kontrol på kopien, eller i tilfælde af opdeling af et parti, kopierne og de originale certifikater
- underrettet veterinærmyndigheden på bestemmelsesstedet eller i givet fald i transitmedlemsstaten/staterne om de pågældende dyrs passage ved hjælp af det edb-system, der er omhandlet i artikel 20 i direktiv 90/425/EØF
- meddelt den kompetente myndighed på grænsekontrolstedet decharge for de pågældende dyr, som undtagelse fra artikel 3, stk. 1, litra c).

For dyr til slagtning kan medlemsstaterne kun benytte fremgangsmåden i nr. i).

Medlemsstaterne underretter i Den Stående Veterinærkomité Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de tilfælde, hvor fremgangsmåden i nr. ii) benyttes;

2) indtil der foreligger specifikke afgørelser i henhold til fællesskabslovgivningen, importeres dyr, for hvilke reglerne for samhandel er harmoniseret på fællesskabsplan, men som kommer fra et tredjeland, for hvilket der endnu ikke er fastsat ensartede dyresundhedsmæssige betingelser, på følgende betingelser:

- de skal have opholdt sig i det tredjeland, hvorfra de forsendes mindst i den periode, der er nævnt i artikel 10, stk. 1, i Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande⁽¹⁾
- de skal være kontrolleret i overensstemmelse med artikel 4
- de kan kun forlade grænsekontrolstedet eller karantænestationen, hvis denne kontrol gør det muligt at konstatere, at dyret eller partiet af dyr
 - i) enten, uden derfor at anfægte de specifikke krav, der stilles til de pågældende tredjelande for så vidt angår

⁽¹⁾ EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/266/EØF (EFT nr. L 134 af 29. 5. 1991, s. 45).

▼B

eksotiske sygdomme i forhold til Fællesskabet, opfylder de dyresundhedsmæssige betingelser, der gælder for samhandelen med de pågældende arter i de direktiver, der er nævnt i bilag A til direktiv 90/425/EØF, eller de dyresundhedsmæssige betingelser, der er fastsat i direktiv 72/462/EØF

- ii) eller, for en eller flere bestemte sygdomme, opfylder de krav om ækvivalens, der efter fremgangsmåden i artikel 23 er anerkendt på grundlag af gensidighed mellem kravene i tredjelandet og i Fællesskabet
- de skal, når de er bestemt til en medlemsstat, der er omfattet af de supplerende garantier i artikel 3, stk. 1, litra c), nr. iii) og iv), i direktiv 90/425/EØF, opfylde de krav, der er fastsat på området for samhandelen inden for Fællesskabet
- de skal efter deres passage ved grænsekontrolstedet befordres til bestemmelseslagteriet, når der er tale om slagtedyr, eller til bestemmelsesdriften, når der er tale om husdyr, brugsdyr eller dyr til akvakultur;
- 3) hvis kontrollen i nr. 1) og 2) viser, at dyret eller partiet af dyr ikke opfylder de krav, der gælder herfor, kan dette dyr eller partiet ikke forlade grænsekontrolstedet eller karantænestationen, og artikel 12 finder derefter anvendelse;
- 4) når de dyr, der er nævnt i nr. 1) ikke skal markedsføres i den medlemsstat, der har foretaget veterinærkontrollen, finder bestemmelserne i artikel 7, og navnlig bestemmelserne vedrørende udstedelse af certifikatet anvendelse;
- 5) på bestemmelsesstedet forbliver husdyr og brugsdyr under officielt opsyn af de kompetente veterinærmyndigheder. Efter en overvågningsperiode, der fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 23, kan dyrene indgå i samhandelen inden for Fællesskabet på de betingelser, der er fastsat i direktiv 90/425/EØF.

Slagtedyr omfattes på bestemmelsesstedets slagteri af fællesskabsbestemmelserne for slagtning af de pågældende arter.

- B. Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 23.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne tillader, at dyr fra et tredjeland transporteres til et andet tredjeland, såfremt
 - a) transporten på forhånd er tilladt af embedsdyrlægen ved grænsekontrolstedet i den medlemsstat, på hvis områder dyrene skal frembydes med henblik på den i artikel 4 omhandlede kontrol, og i givet fald af den kompetente centrale myndighed i transitmedlemsstaterne
 - b) det godtgøres, at det første tredjeland, til hvilket dyrene fremsendes efter at være ført gennem det i bilag I til direktiv 90/675/EØF definerede område, forpligter sig til i intet tilfælde at tilbagevise eller tilbagesende de dyr, hvis indførsel eller transit det har givet tilladelse til, og på de i bilag I til direktiv 90/675/EØF definerede områder at overholde kravene i fællesskabsreglerne om beskyttelse under transport
 - c) den i artikel 4 fastsatte kontrol har påvist, i givet fald efter ophold på en karantænestation til veterinærtjenestens tilfredsstillelse, at dyrene tilfredsstiller kravene i dette direktiv eller — for så vidt angår dyr, der er nævnt i bilag A til direktiv 90/425/EØF — frembyder sundhedsmæssige garantier, der er anerkendt efter fremgangsmåden i artikel 23, og som er mindst de samme som disse
 - d) den kompetente myndighed for grænsekontrolstedet gennem ►M1 det i artikel 20 i direktiv 90/425/EØF nævnte ◄ system til udveksling af oplysninger (SHIFT) har meddelt transitmedlemsstaternes kompetente myndigheder og udgangskontrolstedet, at dyrene er passeret

▼B

e) transporten i tilfælde af passage gennem det i bilag I til direktiv 90/675/EØF definerede område gennemføres under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse eller under enhver anden procedure for forsendelse under toldkontrol, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne; de eneste omladninger, der er tilladt under transporten, er dem, der foretages på ind- og udgangsstederne på det pågældende område, eller foranstaltninger til at sikre dyrenes velfærd.

2. Alle omkostninger i forbindelse med anvendelsen af denne artikel påhviler afsenderen, modtageren eller disses stedfortrædere uden godtgørelse fra medlemsstaten.

Artikel 10

1. Hvis det i fællesskabsbestemmelserne eller på de områder, der endnu ikke er blevet harmoniseret, og med forbehold af de generelle regler i Traktaten, i bestemmelsesstedets nationale bestemmelser er fastsat, at levende dyr skal anbringes i karantæne eller isoleres, kan dyrene anbringes i karantæne eller isolation

- på en karantænestation i det tredjeland de kommer fra, for så vidt denne er godkendt efter fremgangsmåden i artikel 22, og at Kommissionens veterinæreksperter regelmæssigt foretager kontrol heraf, undtagen hvis de er angrebet af mund- og klovesyge, rabies eller Newcastle disease
- på en karantænestation på Fællesskabets område, som opfylder kravene i bilag B
- på bestemmelsesbedriften.

De særlige garantier, der skal overholdes for transporten mellem karantænestationen, oprindelses- og bestemmelsesbedrifterne og grænsekontrolstederne, samt de karantænestationer, der er nævnt i første afsnit, første led, kan fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 23.

2. Hvis den embedsdyrlæge, der er ansvarlig for grænsekontrolstedet, træffer beslutning om karantæne, skal denne karantæne alt efter omfanget af den risiko, embedsdyrlægen har diagnosticeret,

- foregå enten på selve grænsekontrolstedet eller i dets umiddelbare nærhed
- eller på bestemmelsesbedriften
- eller på en karantænestation i nærheden af bestemmelsesbedriften.

3. De almindelige betingelser for godkendelse af de karantænestationer, der er nævnt i stk. 1, første og andet led, er fastsat i bilag B.

Godkendelsesbetingelserne for de forskellige dyrearter fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 23.

4. Godkendelsen og den eventuelle ajourføring af listen over karantænestationer, der er omhandlet i stk. 1, første og andet led, og i stk. 2, første led, skal foregå efter fremgangsmåden i artikel 22. Karantænestationerne underkastes den i artikel 19 omhandlede inspektion.

Kommissionen offentliggør listen over disse karantænestationer samt en eventuel ajourføring heraf i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

5. Stk. 1, andet afsnit, og stk. 3 og 4 finder ikke anvendelse på karantænestationer, der er forbeholdt de i artikel 8, afsnit A, nr. 1), nævnte dyr.

6. Alle omkostninger i forbindelse med gennemførelsen af denne artikel afholdes af afsenderen, modtageren eller deres stedfortræder uden godtgørelse fra medlemsstaten.

7. Kommissionen forelægger inden den 1. januar 1996 Rådet en rapport sammen med eventuelle forslag om, hvorvidt der skal oprettes EF-karantænestationer, og om Fællesskabet skal bidrage finansielt til driften heraf.

▼B*Artikel 11*

1. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette kapitel foretager embedsdyrlægen eller den kompetente myndighed, hvis der er mistanke om, at veterinærbestemmelserne ikke er overholdt, eller tvivl med hensyn til dyrets identitet, den veterinærkontrol, som findes passende.
2. Medlemsstaterne træffer passende administrative eller strafferetlige foranstaltninger med henblik på at sanktionere enhver overtrædelse af veterinærlovgivningen, der begås af fysiske eller juridiske personer, når det konstateres, at EF-bestemmelserne overtrædes, eller især når det fastslås, at de udstedte certifikater eller dokumenter ikke svarer til dyrenes virkelige tilstand, at identifikationsmærkerne ikke er i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser, at dyrene ikke har været frembudt til kontrol på et grænsekontrolsted, eller at dyrene ikke er fremsendt til det oprindeligt fastsatte bestemmelsessted.

Artikel 12

1. Hvis det ved den i dette direktiv fastsatte kontrol fastslås, at et dyr ikke opfylder fællesskabsbestemmelserne eller de nationale bestemmelser på områder, der endnu ikke er harmoniseret, eller at der er begået en uregelmæssighed, kan den kompetente myndighed efter at have konsulteret importøren eller dennes repræsentant beslutte at
 - a) opstalde, føde, vande og om nødvendigt pleje dyrene
 - b) i givet fald foreskrive karantæne eller isolation af partiet
 - c) partiet inden for en frist, der fastsættes af den kompetente nationale myndighed, skal videresendes fra det i bilag I til direktiv 90/675/EØF definerede område, hvis bestemmelser vedrørende dyresundhed eller -velfærd ikke er til hinder derfor.

I dette tilfælde skal embedsdyrlægen på grænsekontrolstedet

▼M1

- iværksætte det i artikel 1, stk. 1, første led, i beslutning 92/438/EØF omhandlede informationssystem

▼B

- i medfør af bestemmelser, der fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 23, annullere det veterinære certifikat eller dokument, der ledsager det tilbageviste parti

▼M1

▼B

hvis tilbagesendelse ikke er mulig, og navnlig når dyrenes velfærd er truet

- kan embedsdyrlægen efter samtykke fra den kompetente myndighed og efter at have foretaget levende syn give tilladelse til slagting af dyrene med henblik på konsum på de betingelser, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne
- skal embedsdyrlægen i modsat fald påbyde slagting af dyrene til andre formål end konsum eller destruktion af slagtekroppe eller døde dyr med nærmere angivelse af betingelserne for kontrol med de således fremkomne produkters anvendelse.

Den kompetente centrale myndighed underretter i overensstemmelse med stk. 4 Kommissionen om tilfælde af anvendelse af disse undtagelsesforanstaltninger. Kommissionen viderebringer regelmæssigt disse oplysninger til Den Stående Veterinærkomité.

2. Omkostningerne i forbindelse med foranstaltningerne i stk. 1, herunder destruktion eller anden anvendelse af kødet, afholdes af importøren eller dennes repræsentant.

Indtægterne ved salg af de i stk. 1, litra c), tredje afsnit, omhandlede produkter tilfalder ejeren af dyrene eller hans stedfortræder efter fradrag af ovennævnte omkostninger.

3. Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 23.

▼M1

4. Bestemmelserne i beslutning 92/438/EØF finder anvendelse.

▼B

5. De kompetente myndigheder meddeler i givet fald de oplysninger, de ligger inde med, i overensstemmelse med Rådets direktiv 89/608/EØF af 21. november 1989 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af de veterinære og zootekniske bestemmelser⁽¹⁾.

Artikel 13

Kommissionen vedtager efter fremgangsmåden i artikel 23 på grundlag af de i stk. 2 omhandlede planer, reglerne for import af slagtedyr til lokalt forbrug samt avlsdyr og brugsdyr til visse dele af de i bilag I til direktiv 90/675/EØF definerede områder for at tage hensyn til de særlige naturforhold i disse og især deres fjerne beliggenhed i forhold til den kontinentale del af Fællesskabets område.

Med henblik herpå forelægger medlemsstaterne senest den 31. december 1991 Kommissionen en plan over de nærmere regler for fritagelse for kontrol ved import til de i stk. 1 nævnte områder af tredjelandsdyr. Disse planer skal indeholde oplysninger om, hvilken kontrol der er iværksat for at undgå, at dyr, som er indført på disse områder, eller produkter fremstillet heraf, under nogen omstændigheder videregendes til resten af Fællesskabets område.

Artikel 14

Med henblik på den i artikel 7, stk. 3, omhandlede kontrol skal den i artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 90/425/EØF, nævnte identifikation og registrering undtagen for slagtedyr og registrerede enhovede dyr finde sted på dyrenes bestemmelsessted, i givet fald efter den overvågningsperiode, der er fastsat i artikel 8, afsnit A, nr. 5), i nærværende direktiv.

De nærmere regler for identifikation og mærkning af slagtedyr fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 23.

Artikel 15

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at der opkræves en sundhedsafgift ved indførsel af de i dette direktiv omhandlede dyr til dækning af udgifterne til den sundhedsmæssige undersøgelse og kontrol, der er nævnt i artikel 4, 5 og 8.
2. Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen inden den 1. juli 1992 den eller de størrelser for de afgifter, der er omhandlet i stk. 1, samt principperne og de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af dette direktiv og undtagelsestilfældene.

Artikel 16

Efter fremgangsmåden i artikel 23 og under forudsætning af gensidighed kan hyppigheden af identitets- og/eller fysisk kontrol med forbehold af, at det kontrolleres, at kravene om dyrenes velfærd under transporten overholdes, på visse betingelser og navnlig på grundlag af resultaterne af tidligere kontrol nedsættes efter vedtagelsen af dette direktiv.

Når Kommissionen indrømmer sådanne undtagelser, tager den følgende kriterier i betragtning:

- a) det pågældende tredjelands garantier for så vidt angår fællesskabskravenes opfyldelse, navnlig kravene i direktiv 72/462/EØF og 90/426/EØF
- b) dyresundhedstilstanden i tredjelandet
- c) oplysninger om sundhedstilstanden i tredjelandet

⁽¹⁾ EFT nr. L 351 af 2. 12. 1989, s. 34.

▼B

- d) arten af de foranstaltninger, tredjelandet har truffet med hensyn til sygdomskontrol og -bekæmpelse
- e) veterinærtjenestens struktur og beføjelser
- f) forskrifter om godkendelse af visse stoffer samt overholdelsen af kravene i artikel 7 i Rådets direktiv 86/469/EØF af 16. september 1986 om undersøgelse af dyr og fersk kød for restkoncentrationer ⁽¹⁾
- g) resultatet af Fællesskabets inspektionsbesøg
- h) resultaterne af kontrollen ved indførslen.

Artikel 17

De klagemuligheder, der i henhold til gældende lovgivning i medlemsstaterne findes over for de afgørelser, der træffes af de kompetente myndigheder, berøres ikke af dette direktiv.

De afgørelser, der træffes af den kompetente myndighed i bestemmelsesmedlemsstaten, skal med angivelse af begrundelsen meddeles importøren eller dennes stedfortræder.

På anmodning af importøren eller dennes stedfortræder skal de begrundede afgørelser meddeles den pågældende skriftligt med angivelse af de klagemuligheder, der efter gældende lov i den medlemsstat, som grænsekontrolstedet hører under, står til hans rådighed, samt af form og frister for indgivelse af klage.

KAPITEL II

Beskyttelse*Artikel 18*

1. Hvis der på et tredjelands område opstår eller spredes en sygdom, som er omhandlet i Rådets direktiv 82/894/EØF af 21. december 1982 om anmeldelse af dyresygdomme inden for Fællesskabet ⁽²⁾, en zoonose eller en sygdom eller et andet forhold, der kan udgøre en alvorlig fare for dyr eller for menneskesundheden, eller hvis en hvilken som helst anden tungtvejende dyresundhedsmæssig årsag gør det berettiget, navnlig på grund af forhold, som Kommissionens veterinærsagkyndige har konstateret, træffer Kommissionen straks på eget initiativ, eller på anmodning af en medlemsstat, afhængigt af hvor alvorlig situationen er, en af følgende foranstaltninger:

- suspension af importen fra det pågældende tredjeland eller fra en del af det pågældende tredjeland og eventuelt fra transittredjelandet
- fastsættelse af særlige betingelser for dyr, der kommer fra det pågældende tredjeland eller fra en del af det pågældende tredjeland.

2. Hvis det ved en kontrol som fastsat i dette direktiv viser sig, at et parti dyr kan udgøre en fare for dyre- eller menneskesundheden, træffer den kompetente veterinærmyndighed straks følgende foranstaltninger:

- beslaglæggelse og destruktion af det pågældende parti
- omgående underretning af de øvrige grænsekontrolsteder og Kommissionen om de konstaterede forhold og dyrenes oprindelse i overensstemmelse med artikel 12, stk. 4.

3. Kommissionen kan i det i stk. 1 nævnte tilfælde træffe beskyttelsesforanstaltninger for de i artikel 9 omhandlede dyr.

4. Repræsentanter for Kommissionen kan straks aflægge besøg på stedet.

5. Såfremt en medlemsstat officielt underretter Kommissionen om, at det er nødvendigt at træffe beskyttelsesforanstaltninger, og Kommissionen ikke har anvendt bestemmelserne i stk. 1 og 3 eller ikke har forelagt sagen for Den Stående Veterinærkomité i overensstemmelse

⁽¹⁾ EFT nr. L 275 af 26. 9. 1986, s. 36.

⁽²⁾ EFT nr. L 378 af 31. 12. 1982, s. 58. Direktivet er senest ændret ved afgørelse 90/134/EØF (EFT nr. L 76 af 22. 3. 1990, s. 23).

▼B

med stk. 6, kan denne medlemsstat træffe beskyttelsesforanstaltninger over for indførslen af de pågældende dyr.

Når en medlemsstat i henhold til dette stykke træffer beskyttelsesforanstaltninger over for et tredjeland, underretter den de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom i overensstemmelse med artikel 12, stk. 5.

6. Inden for en frist på ti hverdage rettes der henvendelse til Den Stående Veterinærkomité efter fremgangsmåden i artikel 22 med henblik på forlængelse, ændring eller ophævelse af foranstaltningerne i stk. 1, 3 og 5.

7. Afgørelser om forlængelse, ændring eller ophævelse af foranstaltninger, som er vedtaget i henhold til stk. 1, 2, 3 og 6, træffes efter fremgangsmåden i artikel 22.

8. Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til dette kapitel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 23.

KAPITEL III

Inspektion

Artikel 19

1. Veterinærsagkyndige fra Kommissionen kan i samarbejde med de kompetente nationale myndigheder, og såfremt det er nødvendigt for en ensartet anvendelse af kravene i dette direktiv, kontrollere, at de godkendte grænsekontrolsteder og de karantænestationer, der er godkendt efter artikel 6 og 10, er i overensstemmelse med de i henholdsvis bilag A og bilag B anførte kriterier.

2. Veterinærsagkyndige fra Kommissionen kan i samarbejde med de kompetente myndigheder foretage kontrol på stedet.

3. Den medlemsstat, på hvis område der foretages inspektion, yder Kommissionens veterinærsagkyndige al den hjælp, der er nødvendig, for at de kan udføres deres opgave.

4. Kommissionen underretter medlemsstaterne om resultatet af den foretagne kontrol.

5. Hvis Kommissionen skønner, at kontrolresultaterne gør det berettiget, iværksætter den i Den Stående Veterinærkomité en undersøgelse af forholdene. Den kan træffe de fornødne afgørelser efter fremgangsmåden i artikel 22.

6. Kommissionen følger forholdenes udvikling og ændrer eller ophæver efter fremgangsmåden i artikel 22, alt efter udviklingen, de afgørelser, der er omhandlet i stk. 5.

7. Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 23.

Artikel 20

Skønner den kompetente myndighed i en medlemsstat på grundlag af resultaterne af den kontrol, som gennemføres på dyrenes afsætningssted, at bestemmelserne i dette direktiv ikke er blevet overholdt ved et grænsekontrolsted i en anden medlemsstat, sætter den sig straks i forbindelse med den nationale kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat.

Sidstnævnte myndighed træffer alle fornødne foranstaltninger og giver den kompetente myndighed i førstnævnte medlemsstat meddelelse om, hvilken kontrol der er udført, hvilke afgørelser der er truffet samt begrundelsen herfor.

Hvis den kompetente myndighed i førstnævnte medlemsstat nærer frygt for, at disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, søger den sammen med den kompetente myndighed i den involverede medlemsstat at finde ud af, hvordan situationen kan afhjælpes, idet der eventuelt aflægges besøg på stedet.

▼B

Hvis den i stk. 1 omhandlede kontrol viser, at dette direktivs bestemmelser gentagne gange ikke er blevet overholdt, underretter den kompetente myndighed i bestemmelsesstaten Kommissionen og de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater herom.

Kommissionen skal på anmodning af den kompetente myndighed i bestemmelsesmedlemsstaten eller på eget initiativ i samarbejde med de kompetente nationale myndigheder sende et inspektionshold til stedet. Inspektionsholdet kan, alt efter arten af de konstaterede overtrædelser, forblive på stedet, indtil de afgørelser, der er nævnt i sidste stk. 8, er truffet.

Indtil Kommissionens konklusioner foreligger, skal den involverede medlemsstat på anmodning af bestemmelsesmedlemsstaten skærpe kontrollen ved det pågældende grænsekontrolsted eller den pågældende karantænestation.

Bestemmelsesmedlemsstaten kan for sit vedkommende skærpe kontrollen med dyr med samme herkomst.

På anmodning af en af de to berørte medlemsstater skal Kommissionen, hvis det i stk. 5 omhandlede inspektionshold bekræfter forsømmelserne, efter fremgangsmåden i artikel 22 træffe passende foranstaltninger. Foranstaltningerne skal hurtigst muligt stadfæstes eller ændres efter samme fremgangsmåde.

Artikel 21

1. Hver medlemsstat opstiller et program for udveksling af embedsmænd, der er udpeget til at foretage veterinærkontrol af dyr fra tredjelande.
2. Kommissionen koordinerer sammen med medlemsstaterne de i stk. 1 omhandlede programmer i Den Stående Veterinærkomité.
3. Medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger til gennemførelsen af de programmer, som følger af den i stk. 2 omhandlede koordination.
4. På grundlag af rapporter fra medlemsstaterne foretages der i Den Stående Veterinærkomité hvert år en undersøgelse af programmernes gennemførelse.
5. Medlemsstaterne anvender de indvundne erfaringer til at forbedre og udbygge udvekslingsprogrammerne.
6. Fællesskabet kan yde et finansielt bidrag for at fremme udviklingen af udvekslingsprogrammerne. De nærmere bestemmelser for dette bidrag og den støtte, der påregnes afholdt over De Europæiske Fællesskabers budget, er fastsat ved Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet⁽¹⁾.
7. Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til stk. 1, 4 og 5 fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 23.

KAPITEL IV

Almindelige bestemmelser

Artikel 22

Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, gås der frem i overensstemmelse med artikel 17 i direktiv 89/662/EØF.

Artikel 23

Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, gås der frem i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i artikel 18 i direktiv 89/662/EØF.

⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 19. Beslutningen er ændret ved beslutning 91/133/EØF (EFT nr. L 66 af 13. 3. 1991, s. 18).

▼B

Artikel 24

Bilagene til dette direktiv kan om nødvendigt ændres efter fremgangsmåden i artikel 23.

Artikel 25

Dette direktiv berører ikke de forpligtelser, der følger af toldbestemmelserne.

Artikel 26

1. Artikel 12 og 28 i direktiv 72/462/EØF udgår.

Indtil de i artikel 5 og 6 i direktiv 91/496/EØF nævnte gennemførelsesbestemmelser er fastsat, er de bestemmelser, som er fastsat i henhold til artikel 12 i direktiv 72/462/EØF, fortsat gældende.

2. Artikel 20 og 21 i direktiv 90/426/EØF og artikel 27 og artikel 29, stk. 2, i direktiv 90/539/EØF ophæves.

Artikel 27

1. Direktiv 89/662/EØF ændres således:

a) i artikel 19, stk. 2, ændres datoen »31. december 1992« til »31. december 1996«

b) artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for et efterkomme dette direktiv den 1. juli 1992.«

2. Direktiv 90/425/EØF ændres således:

a) artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

1. Medlemsstaterne påser ved den kontrol, der foretages på steder, hvor de i artikel 1 omhandlede dyr og produkter fra tredjelande kan føres ind i det i bilag I til direktiv 90/675/EØF definerede område, såsom havne, lufthavne og grænseovergangssteder fælles med tredjelande, at følgende foranstaltninger træffes:

a) de certifikater eller dokumenter, der ledsager dyrene eller produkterne, skal kontrolleres

b) dyr og produkter fra Fællesskabet underkastes de i artikel 5 omhandlede kontrolbestemmelser

c) produkter fra tredjelande underkastes reglerne i direktiv 90/675/EØF

d) dyr fra tredjelande underkastes bestemmelserne i direktiv 91/496/EØF.

2. Uanset stk. 1 skal alle dyr eller produkter, som transporteres med transportmidler, der regelmæssigt og direkte forbinder to geografiske punkter i Fællesskabet, dog fra den 1. januar 1993 underkastes de i artikel 5 omhandlede kontrolbestemmelser.«

b) artikel 23 affattes således:

»Artikel 23

Rådet foretager på grundlag af en rapport fra Kommissionen ledsaget af eventuelle forslag, som det træffer afgørelse om med kvalificeret flertal, en fornyet gennemgang af:

— artikel 10 og artikel 5, stk. 2, litra a), inden den 1. januar 1993,

— de øvrige bestemmelser i dette direktiv inden den 1. januar 1996.«

c) i artikel 26

affattes nr. ii) i stk. 1, således:

▼B

»ii) de øvrige bestemmelser i nærværende direktiv den 1. juli 1992.«

udgår stk. 2.

3. Direktiv 90/675/EØF ændres således:

a) i artikel 19 affattes stk. 6 således:

»6. Inden for en frist på ti hverdage rettes der henvendelse til Den Stående Veterinærkomité i henhold til artikel 23 med henblik på forlængelse, ændring eller ophævelse af foranstaltningerne i stk. 1, 3 og 5. Efter fremgangsmåden i artikel 23 kan ligeledes vedtages de nødvendige afgørelser, herunder afgørelser om forsendelse af produkterne inden for Fællesskabet og transit.«

b) i artikel 32 ændres datoen »31. december 1991« til »1. juli 1992«.

Artikel 28

Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 23 for et tidsrum af tre år vedtage de nødvendige overgangsforanstaltninger for at lette overgangen til den nye kontrolordning, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 29

Medlemsstaterne kan med henblik på gennemførelsen af dette direktiv anmode om finansiel bistand fra Fællesskabet i henhold til artikel 38 i beslutning 90/424/EØF, især til indførelse af et net til udveksling af oplysninger mellem veterinærtjenesterne og grænsekontrolstederne.

Artikel 30

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme

a) artikel 6, stk. 3, og artikel 13, 18 og 21 den 1. december 1991

b) de øvrige bestemmelser i dette direktiv den 1. juli 1992.

De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til dette direktiv, særlig til artikel 8, litra b, skal vedtages og det i artikel 12, stk. 4, ►**M1** ◀ nævnte databehandlingsnet træde i kraft den 1. juli 1992.

Hvis datoen i første afsnit ikke kan overholdes, skal de i artikel 28 omhandlede overgangsforanstaltninger træffes inden denne dato.

Artikel 31

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG A

Almindelige betingelser for godkendelse af grænsekontrolsteder

For at kunne opnå EF-godkendelse skal grænsekontrolstederne råde over

- 1) en særlig adgangsvej for transport af levende dyr, således at dyrene undgår unødigt ventetid;
- 2) faciliteter, som skal være lette at rengøre og desinficere, til at losse og laste de forskellige transportmidler, at kontrollere, fodre og pleje dyrene, og hvis størrelse, belysning, ventilation og fodringsområde skal være afpasset efter antallet af de dyr, der skal kontrolleres;
- 3) tilstrækkeligt mange dyrlæger og særligt uddannede medhjælpere til, at de i forhold til den mængde dyr, der skal behandles ved grænsekontrolstedet, kan kontrollere ledsagedokumenterne, samt udføre den kliniske kontrol, der er fastsat i artikel 4, 5, 8 og 9 i dette direktiv;
- 4) tilstrækkeligt rummelige lokaler, herunder omklædningsrum, doucher og toiletter, til det personale, der skal udføre veterinærkontrollen;
- 5) et lokale og egnede anlæg til at udtage og behandle stikprøver til rutinekontrol som omhandlet i fællesskabsbestemmelserne;
- 6) et specialiseret laboratorium, som kan udføre særlige analyser af prøver udtaget ved dette kontrolsted;
- 7) en virksomhed, der er beliggende i umiddelbar nærhed, og som råder over anlæg og udstyr til at opstalde, fodre, vande, pleje og i givet fald at slagte dyrene;
- 8) de fornødne anlæg til, hvis kontrolstederne bruges som holdeplads eller omladningsstation for dyr, der er under transport, at losse, vande og fodre dyrene, i givet fald at opstalde dem på tilfredsstillende måde, eventuelt at yde nødvendig pleje, eller, om nødvendigt, at slagte dem på stedet, således at de undgår enhver form for unødigt lidelse;
- 9) egnet udstyr til hurtig udveksling af oplysninger med de øvrige grænsekontrolsteder og de kompetente veterinærmyndigheder som fastsat i artikel 20 i direktiv 90/425/EØF;
- 10) udstyr og anlæg til rengøring og desinfektion.

▼B*BILAG B***Almindelige betingelser for godkendelse af karantænestationer**

1. Bilag A, nr. 2), 4), 5), 7), 9) og 10) finder anvendelse.
2. Derudover skal karantænestationerne:
 - løbende kontrolleres af en embedsdyrlæge og være underlagt hans ansvar
 - ligge på et sted, som er langt fra husdyrbrug og andre steder, hvor der befinder sig dyr, som kan være smittet med smitsomme sygdomme
 - råde over et effektivt kontrolsystem, således at dyrene kan overvåges behørigt.